

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Б., 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Б., СЕДМИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Гюлфие Яхова

при участието на секретаря Илияна Стоименова
като разгледа докладваното от Гюлфие Яхова Търговско дело №
20211200900196 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от ищеца А. В. З., ЕГН *****, с адрес: гр. Р., ж.к. „И.“ № 6, вх. Б, ет. 3, ап. 9, срещу ответника „ГФ“, ЕИК *****, с адрес: гр. С., ул. „Г.И.“ № 2, ет. 4.

Твърди се в исковата молба, че на 21.07.2021г., около 18:20 часа, на път П-19 се е движил лек автомобил марка „Волво“, модел „ХЦ 90“ с рег. № Е ВН, управляван от Т. В. К.. Сочи се, че в района на км. 14+100, с посока на движение от гр. Р. към гр. С., на прав участък с надлъжен наклон се отклонява вляво и навлиза в насрещната лента за движение, с което става причина и реализира ПТП, като блъска челно правомерно движещия се лек автомобил марка „Ауди“, модел „КУ 7“ с рег. № Е **** НА, управляван от ищеца. В исковата молба се посочва, че причина за ПТП са неправомерните действия на водача на лек автомобил марка „Волво“, модел „ХЦ 90“, който не е съобразил поведението си с конкретни правила на ЗДвП. Излага се, че ищецът бил откаран с екип на СМП в УМБАЛ Б. със силни болки в областта на гръдни кош, дясното ходило и дясна ръка, главоболие и без спомен за случилото се. Твърди се, че след извършени прегледи и консултации са установени – Мозъчно сътресение, счупване на 2-ра метатарзална кост и счупване на навикларната кост-вдясно, както и счупване на 4-то, 5-то и 6-то ребро вдясно. Сочи се, че З. е приет в болничното заведение за провеждане на лечение. Поставен е на постелен режим, проведена е консервативна терапия. Навежда се, че досежно фрактурите е извършена мануална репозиция, последвана от имобилизация с гипсова шина. Заявено е, че след отпадане необходимостта от денонощно лекарско наблюдение пострадалият е изписан за продължаващо домашно лечение с дадени указания за щадящ режим на

покой и прием на лекарствени средства. Твърди се, че по време на оздравителния период, поради оплаквания от силни болки и оток в областта на травмираната дясна китка, ищецът е потърсил медицинска помощ, след което му е поставена гипсова имобилизация на китката. Излага се, че получените от ПТП травматични увреди са причинили болки и страдания на З., които са били със значителен интензитет първия месец след инцидента, като общият възстановителен период е продължил около 3,5 – 4 месеца. Сочи се, че с оглед характера на травмите и предвид поставените гипсови имобилизации, пострадалият следвало да спазва щадящ режим без натоварване. Излага се, че на практика З. е бил изправен пред невъзможността да посреща със собствени сили обикновени битови потребности за задоволяване, на които получавал помощ от своите близки. Твърди се, че е изпитвал непрестанни силни болки в травмираните области, усилващи се и при най-леко движение. Изпитвал непрестанно главоболие, придружено със замаяване, гадене, световъртеж. Твърди се, че до настъпване на инцидента ищецът не е имал двигателни проблеми, а предвид травмите му се е наложило в съответния оздравителен период да ползва помощни средства за придвижване – патерици. Посочва се, че З. е водил активен начин на живот, а последиците от инцидента са довели до промяна в нормалното протичане в ежедневието на млад човек до насилствено ограничаване на социалната и семейната ангажираност. Навежда се, че възвръщането към обичайните делнични занимания коствало на З. време, търпение и болки, като всичко това се отразило негативно и на емоционалното му състояние – станал напрегнат, тревожен и неспокоен. Излага се, че ще се касае до психологическите последици от ПТП – изживян стрес и душевни страдания ще съпътстват пострадалото лице до края на живота му. Излага се в исковата молба, че освен всички търпени от ищеца болки и страдания, лечението му е свързано с разходи за заплащане на медицински средства, консумативи и лекарства, чиято тежест същият е поемал изцяло с лични средства. Твърди се, че съвкупният размер на медицинските разноски, направени от пострадалия до този момент, възлиза на сумата от 271,14 лева, като се сочи, че всяка отделно заплатена сума се явява пряка и непосредствена последица от получената при процесното ПТП травма. На следващо място се посочва, че доколкото автомобилът, чийто водач е станал причина за настъпилите вреди, няма сключена валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, е налице хипотезата, предвидена в чл. 519, ал. 1 от КЗ, за ангажиране отговорността на ГФ. Твърди се, че ищецът сезирал Фонда с писмена претенция с вх. № 24- 01-439/30.08.2021 г., с искане за оП.яне и изплащане на обезщетение. Излага се, че към датата на завеждане на исковата молба е налице изтичане на законоустановения 3-месечен срок за произнасяне от страна на Фонда.

Направено е искане „ГФ“, да бъде осъден да заплати на А. В. З., застрахователно обезщетение, както следва: сумата от 80 000 лева за претърпени неимуществени вреди под формата на понесени болки и страдания, вследствие на ПТП от 21.07.2021 г., причинено при управление на автомобил, който не притежава активна застраховка „Гражданска

отговорност“, ВЕДНО със законната лихва върху тази сума, считано от 01.12.2021 г. – датата на изтичане на 3-месечния срок за произнасяне от страна на Фонда, до окончателното изплащане на задължението; сумата от 271,14 лева за претърпени имуществени вреди под формата на разноски за лечение, вследствие на ПТП от 21.07.2021 г., причинено при управление на автомобил, който не притежава активна застраховка „Гражданска отговорност“, ВЕДНО със законната лихва върху тази сума, считано от 01.12.2021 г. – датата на изтичане на 3-месечния срок за произнасяне от страна на Фонда, до окончателното изплащане на задължението.

Претендират се разноски.

В законоустановения срок ответникът е депозирал писмен отговор. Не оспорва, че е бил сезиран във връзка с процесното ПТП, но е отказано плащане поради непредставяне на доказателства. Твърди се, че поради липсата на влязла в сила присъда или друг съдебен или административен акт, не е установено твърдяното деяние в причинна връзка с конкретните вреди, посочени в исковата молба. Сочи се, че липсват доказателства, установяващи механизма, причините и обстоятелствата, при които е настъпило събитието, както и за поведението на участниците в него. Оспорват се изцяло твърденията в исковата молба за наличие на противоправно поведение на водача на незастрахованото МПС. Оспорва се твърденият механизъм на настъпване на процесното ПТП, причинно-следствената връзка между настъпилото събитие и твърдените травматични увреждания, размерът на претендираните имуществени и неимуществени вреди. С отговора на исковата молба е направено възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, като се сочи, че той вероятно е управлявал МПС без да постави задължителния предпазен колан, след употреба/под въздействието на алкохол/наркотично вещество и е управлявал МПС с неразрешена и несъобразена с пътните условия скорост.

В законоустановения срок ищецът по делото е депозирал допълнителна искова молба. Оспорват се твърденията на ответника за липса на противоправно поведение на водача на незастрахованото МПС и причинна връзка между настъпилото събитие и твърдените травматични увреждания. Посочва се, че към исковата молба е приложен констативен протокол за ПТП с пострадали лица, установяващ датата, мястото, участниците и обстоятелствата, при които е настъпило процесното ПТП. Оспорва се и твърдението в писмения отговор за липса на причинно-следствена връзка между извършените разходи и настъпилите увреждания, доколкото към исковата молба са приложени първични счетоводни документи, доказващи факта на извършването им. Оспорва се и възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия.

В законоустановения срок ответникът по делото е депозирал допълнителен писмен отговор. В същия е изразено становище, че се поддържа депозирания отговор, като се оспорват изцяло исковите претенции по основание и по размер. Оспорват се твърденията, направени с допълнителната искова молба.

По искане на ответника по делото в качеството на трето лице помагач е конституирана Т. В. К., която да подпомага ответния ГФ.

Настоящата съдебна инстанция, въз основа на твърденията и възраженията на страните, с оглед събраните по делото доказателства – писмени и гласни, назначените експертизи и по вътрешно убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

С вляло в сила Решение № 441/11.10.2022г., постановено по НАХД № 1284/2022г. по описа на Районен съд Б. по реда на чл. 78а НК Т. В. К. е призната за виновна в това, че на 21.07.2021г. около 18:10 часа в община С., на път II-19, в района на км. 14+100, като правоспособен водач на моторно превозно средство, управлявайки лек автомобил марка и модел „Волво XC90“ с рег. № Е ВН, движейки се от местността „П.“ в посока към гр. С., със скорост 106,63 км/час, е нарушила правилата за движение по пътищата, установени в Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и Правилника за прилагане на закона за движение по пътищата /ППЗДвП и е допуснала пътно транспортно произшествие, с движещия се в насрещната лента за движение автомобил марка и модел „Ауди Ку 7“ с рег. № Е ****НА, управляван от А. В. З., при което последвал удар между двете моторни превозни средства, вследствие на което по непредпазливост причинила на А. В. З. средни телесни повреди по смисъла на чл. 129, ал. 2 НК - счупване на четвърто, пето и шесто ребро в дясно, което му причинило трайно затруднение в движението на снагата за срок по-голям от 30 дни, счупване на втората предноходилна кост и ладиевидната кост на дясното ходило, които както по отделно, така и в съвкупност му причинили трайно затруднение в движението на десен долен крайник за срок по-голям от 30 дни; - престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК, вр. чл. 63, ал. 2, т. 1 ППЗДвП, вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП, във вр. чл. 77. ал. 1 от ППЗДвП, поради което на осн. чл. 78а НК е освободена от наказателна отговорност и ѝ е наложено наказание глоба.

По делото не е спорно, че към датата на ПТП К. е управлявала процесния лек автомобил без да е бил сключен застрахователен договор по застраховка Гражданска отговорност. С оглед на това ищецът се е обърнал към ответния ГФ, депозирайки писмена молба с искане за изплащане на застрахователно обезщетение за причинени имуществени и неимуществени вреди в резултат на ПТП. Молбата е получена от ответника на дата 30.08.2021г., но липсват данни за отговор по нея, респ. за изплащане на претендирани суми или част от тях.

Ищецът представя като доказателства медицинска документация, видно от която е постъпил в Отделение по ортопедия и травматология към МБАЛ Б. на 21.07.2021г. и е изписан на 23.07.2021г. Поставена му е диагноза счупване на метатарзална кост. Проведено е оперативно лечение от спешен порядък. Също така са констатирани счупвания на три ребра. Налице са били оплаквания в дясната китка, за което му е поставена гипсова имобилизация.

От ищеца са представени фактури, видно от които са заплащани суми, както следва: фраксипарин ампула на стойност 59 лв.; фраксипарин ампула на стойност 112 лв.; потребителска такса за престой в лечебно заведение 11.60

лв.; закупувани лекарства клексан и аркоксиа на стойност 51,48 лв.; закупувани лекарства милгама на стойност 37, 06 или всичко на обща стойност 271,14 лв.

В качеството на свидетел е разпитана съпругата на ищеца - М.Ц. - З.а. Същата посочи, че след ПТП съпругът ѝ е постъпил на лечение в болнично заведение. Изпитвал силни болки. Установило се, че има счупени ребра и крак. Около седмица бил в болница, след което го изписали. С гипсиран крак престоял около месец. Било много трудно, тъй като не могъл да ползва патерици, поради болките в гръдния кош. Не могъл да се обслужва сам и се нуждаел от непрекъсната чужда помощ. След като се появила и болка в ръката същата му била гипсирана. След свалянето на гипса имало и период на раздвижване около 2-3 месеца. Неразположенията ги изпитва и до ден днешен. Ако вдигне нещо тежко усеща болката в крака, както и при продължително ходене. Това се отразило на психологическото му състояние.

По делото е изслушано заключение по назначена САТЕ, неоспорено от страните по делото. От същото се установява, следният механизъм на ПТП: На 21.07.2021г, около 18.20 часа, светлата част на денонощието при добра видимост, на второкласен път II-19, на км. 14+125 е станало следното ПТП, при което лек автомобил марка „Волво” модел „XC 90” с рег. № Е ВН, управляван от правоспособния водач Т. В. К. се е движил в посока от гр. Р. към гр. С. със скорост 87 км/ч. При спускане на прав участък водачът навлиза в насрещната лента за движение. Пътят е бил сух. Пътният участък е бил без ограничение на скоростта в двете посоки от 90 км/ч. В същия момент в насрещната лента се е движил лек автомобил марка „Ауди” модел „КЮ 7” с рег. № Е**** НА, управляван от правоспособния водач А. В. З.. Скоростта на автомобила е била 68 км/ч. В момента на навлизане на лек автомобил „Волво” в насрещната лента за движение, разстоянието между автомобилите е било около 27 м. До мястото на удара времето е било 0,611 с. Това е по-малко от времето за реакция на водачите, поради което настъпва удар. Произшествието е непредотвратимо. Настъпва удар в лентата за движение на лек автомобил „Ауди”- на 0,6м от дясната ограничителна линия. Ударът е челен кос между предни леви части на автомобилите с фронт около 1,5м. Вследствие на силата на удара, лек автомобил „Волво” е отхвърлен назад около 3,8м и се завърта по посока обратна на часовата стрелка, установявайки се с предна част, сочеща левия край на пътя в посоката му на движение, а лек автомобил „Ауди” се премества напред около 1,5м, установявайки се косо на пътя с преден част сочеща към десния край на пътя в посоката му на движение.

Вещото лице сочи, че скоростта на лек автомобил „Ауди” след удара е била 13,7 км/ч., а в момента на удара 68 км/ч. Скоростта на движение на лек „Волво” след удара е била 25 км/ч., а в момента на удара е 87 км/ч.

Причините за настъпване на инцидента не са от технически, а от субективен характер. ПТП е било предотвратимо, ако водачът на лек автомобил „Волво” не е навлязъл в насрещната лента за движение.

Сочи се, че от момента на възникване на опасността, при скорост на движение от 68 км/ч и „Опасна зона“ за спиране, по - голяма от разстоянието

до удара, за водача на лек автомобил „Ауди“ не е съществувала техническа възможност за спиране преди мястото на удара. От момента на възникване на опасността при скорост на движение от 87 км/ч. и „Опасна зона“, за спиране, по - голяма от разстоянието до удара, за водача на лек автомобил „Волво“ не е съществувала техническа възможност за спиране преди мястото на удара.

При своевременно задействане на спирачната система от двамата водачи, не е съществувала техническа възможност за предотвратяване на ПТП чрез спиране.

Изслушвано е и заключение по назначената СМЕ, неоспорено от страните по делото, по което се установява, че в резултат на ПТП ищецът е получил счупване на ладиевидната и втора предноходилна кости на дясното ходило, счупване на три съседни ребра в дясната гръдна половина, имал е субективни оплаквания и анамнестични данни за леко мозъчно сътресение. Счупването на три съседни ребра в дясната гръдна половина са му причинили трайно затруднение на движенията на снагата за около 2 месеца. Счупването на една - в случая втора предноходилна кост - и ладиевидната кост на дясното ходило му е причинило трайно затруднение на движенията на десния крак за около 2 месеца. Мозъчното сътресение му е причинило временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Вещото лице сочи, че установените травматични увреждания е възможно да са получени от пострадалия А. З. по посочения механизъм и са в причинно-следствена връзка с претърпяното ПТП. Соци се, че пострадалият е изпитвал болка е по-голям интензитет първите няколко дни след получената травма. Впоследствие заради обездвижването на костните фрагменти, както и консолидацията (зарастването) им е изпитвал болка при натиск върху или при движение на засегнатите места. Очаква се травматичните увреждания да са се възстановили напълно, без да има последствия за здравословното състояние за в бъдеще. Соци се също така, че процесната сума за направени разходи е във връзка с лечението от травматичните увреждания от претърпяното ПТП. Вещото лице не е установило данни за наличие на алкохол или наркотични вещества при пострадалото лице по време на ПТП. С оглед на установените травматични увреждания най-вероятно ищецът е бил с предпазен колан, като констатираните травми е възможно да се получат при правилно поставен такъв.

Съдът кредитира и двете заключения на вещите лица, доколкото същите са пълни, ясни, обосновани и неоспорени от страните по делото.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 519, ал. 1, т. 1 КЗ Гаранционният фонд извършва плащания в полза на увредените лица за вреди, причинени от моторно превозно средство, на което виновният водач няма сключена валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите или когато няма сключена задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците.

За да бъдат уважени предявените осъдителни иски срещу ответния

ГФ следва да са налице следните предпоставки: процесните вреди да са причинени от МПС, което обичайно се намира на територията на Република България и за което няма сключена задължителна застраховка ГО на автомобилистите. Отговорността на ГФ е обусловена и от установяването на отговорността на незастрахования водач за причиненото от него увреждане. Тя при непозволеното увреждане произтича от разпоредбите на чл. 45 ЗЗД. Според нормата на чл. 45 ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Предпоставките за ангажиране на деликтната отговорност са наличие на противоправно деяние, вина, вредоносен резултат, който е пряка и непосредствена последица от увреждането.

По делото не е спорно, че към датата на ПТП за автомобил марка „Волво“, модел „ХЦ 90“ с рег. № Е ВН, няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Представени са доказателства за това, че ищецът е предявил пред ГФ претенция за заплащане на обезщетение вх. № 24-01-439 от 30.08.2021г., но ответникът не е изплатил обезщетения.

По делото е представено влязло в сила решение, постановено по реда на чл. 78а НК, видно от което водачът Т. В. К. е призната за виновна в извършено престъпление по чл. чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, поради което ѝ е наложено наказание. Съгласно т. 15 от ТР № 6/06.11.2013г. по т. дело № 6/2012г. на ОСГТК на ВКС решението по чл. 78а НК е приравнено по значение на влязла в сила присъда. Съгласно чл. 300 ГПК присъдата е задължителна за гражданския съд относно това дали е извършено деяние, противоправност и виновност на водача. Т. е по силата на влязлото в сила решение са установени три от елементите на гражданската отговорност - деяние, вина и противоправност.

Налице са и останалите елементи, а именно причинени травматични увреждания и причинна връзка между деянието и вредите. Според заключението на вещото лице по СМЕ, както и видно от представената по делото медицинска документация се установява, че на ищеца са причинени: счупване на ладиевидната и втора предноходилна кости на дясното ходило, счупване на три съседни ребра в дясната гръдна половина, които са му причинили трайно затруднение на движенията на снагата и десния крак за около два месеца. Получил е и леко мозъчно сътресение, което му е причинило временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Вещото лице установява, че травматичните увреждания е възможно да бъдат причинени по описания в исковата молба начин – посредством реализиране на процесното ПТП.

В писмения отговор ответникът прави възражение по чл. 51 ЗЗД за съпричиняване на вредоносния резултат, като конкретно сочи, че постаравалият водач се е движил с несъобразена и неразрешена с пътните условия скорост, без поставен предпазен обезопасителен колан и под въздействието на наркотични вещества или след употреба на алкохол. Възражението за съпричиняване съдът намира за недоказано. Видно от заключението на вещото лице по СМЕ не са установени данни от наличие на алкохол, респ. употреба на наркотични вещества, пострадалият е бил с поставен предпазен обезопасителен колан. Няма данни водачът да се е

движил с несъобразена, респ. превишена скорост. Видно от заключението на в.л. С. скоростта на лек автомобил „Ауди”, управляван от пострадалото лице, след удара е била 13,7 км/ч., а в момента на удара 68 км/ч. при разрешена скорост до 90 км. час. ПТП е станало в светлата част на денонощието, при добра видимост на участък с наклон от 6% в посока Р., при сух асфалт без дупки.

След като са налице всички предпоставки за ангажиране отговорността на ответния ГФ последният дължи заплащане на обезщетение за причинените неимуществени и имуществени вреди.

Ищецът претендира заплащане на сумата от 271,14 лв. за претърпени имуществени вреди под формата на разноски за лечение. Представя доказателства, че след процесния инцидент е закупувал лекарства и е заплатил такса за престой в лечебното заведение, както следва: фраксипарин ампула на стойност 59 лв.; фраксипарин ампула на стойност 112 лв.; потребителска такса за престой в лечебно заведение 11.60 лв.; закупувани лекарства клексан и аркоксиа на стойност 51,48 лв.; закупувани лекарства милгама на стойност 37, 06 или всичко на обща стойност 271,14 лв. Вещото лице по СМЕ посочва, че процесната сума за направени разходи е във връзка с лечението от травматичните увреждания от претърпяното ПТП. Ето защо настоящата съдебна инстанция намира, че сумата претендирана като обезщетение за причинени имуществени вреди е изцяло основателна, поради което и предявеният иск ще следва да се уважи.

С исковата молба ищецът претендира заплащане на сумата от 80 000 лева за претърпени неимуществени вреди под формата на понесени болки и страдания, вследствие на ПТП. Настоящата съдебна инстанция намира, че исковата претенция е основателна за сумата от 25 000 лв., поради следните съображения:

По делото се установи, че в резултат на инцидента ищецът е претърпял следните телесни увреждания: счупване на ладиевидната и втора предноходилна кости на дясното ходило, счупване на три съседни ребра в дясната гръдна половина и леко мозъчно сътресение. Счупванията са му причинили трайно затруднение на движенията на снагата и крака за около два месеца. Наложил се е оперативна интервенция за счупването на костите на дясното ходило, което е наложило престой в болнично заведение за два дни. За период от около месец е бил с гипсиран крак, а за около два месеца е спазвал постелен режим, като е изпълнявал елементарните си нужди с чужда помощ. Установи се, че е възстановен от причинените травми, като единствено при по-продължително ходене може да изпитва болка.

Размерът на обезщетението за неимуществени вреди се оП.я от съда по справедливост – чл. 52 ЗЗД. Според приетото в Постановление № 4/23.12.1968 г. на Пленума на ВС понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат пред вид от съда при оП.яне размера на обезщетението. Такива обстоятелства при телесни увреждания са характерът, броят и начинът на увреждането, обстоятелствата,

при които е извършено, евентуално допълнително влошаване на здравословното състояние на пострадалия, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и пр. От друга страна в константната съдебна практика на ВКС се приема, че при оП.яне на справедливото обезщетение за неимуществени вреди, следва да се вземат предвид във всеки конкретен случай установените по делото конкретни обстоятелства, свързани с характера и тежестта на увреждането, интензитета и продължителността на претърпените физически и емоционални болки и страдания, а така също и икономическото състояние в страната към момента на увреждането, израз на което са и установените лимити на отговорност на застрахователя към този момент. В мотивите на решението си, съдът следва конкретно да посочи същите обстоятелства и да обоснове значението им за размера на неимуществените вреди.

Като съобрази описаните по-горе увреждания и последиците от тях, и свързаните с тях физически и психически болки и страдания на ищеца, техния вид, интензитет и продължителност, обусловени от вида и тежестта на уврежданията, възрастта на ищеца при ПТП – 48 г.; обстоятелството, че въпреки това ежедневието на пострадалия е било променено рязко за период от около два месеца, при което той е бил на постелен режим заради счупванията и е имал нужда от чужда помощ; продължителността на основния лечебен и възстановителен период – около 2 месеца, през което време е изпитвал болки, интензивни в началните дни и затихващи впоследствие; обстоятелството, че ищецът се е възстановил напълно към момента, но при натоварване все още изпитва болка; наличието на оперативна намеса при лечението; лимитите на застрахователните обезщетения и икономическите условия в страната към 2021 г. и като се съобрази принципа на справедливост, залегнал в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД, съдът намира, че размера на адекватната обезвреда на претърпените от ищеца неимуществени вреди от ПТП е 25 000 лева.

С оглед на изложеното по-горе ще следва предявеният иск за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди да се уважи за сумата от 25 000 лв., като за разликата над тази сума до 80 000 лв. следва да се отхвърли.

Ще следва върху двете обезщетения да се присъди и законна лихва, считано от 01.12.2021г., датата на която изтича тримесечният срок за произнасяне от страна на ГФ.

Разноски:

С оглед изхода на спора ще следва на двете страни да се присъдят разноски.

Съобразно уважената част от исковете в полза на ищеца следва да се присъдят разноски в размер на 1305,69 лв. /възнаграждения за вещите лица и заплатена държавна такса/.

Съобразно отхвърлената част от иска за неимуществени вреди се дължат разноски на ответника в размер на 630,03 лв. /възнаграждения за вещите лица/.

На адвоката на ищцовата страна също се дължи възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие на осн. чл. 38, ал.1, т. 2 от Закона за адвокатурата в размер на 2226,32 лв. Посочената сума ще следва да заплати ответника на адв. Я. Д. Д..

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ГФ“, ЕИК *****, с адрес: гр. С., ул. „Г.И.“ № 2, ет. 4 да заплати на А. В. З., ЕГН *****, с адрес: гр. Р., ж.к. „И.“ № 6, вх. Б, ет. 3, ап. 9, сумата в размер на 271,14 лв. (двеста седемдесет и един лева и четиринадесет стотинки) за претърпени имуществени вреди под формата на разноски за лечение, вследствие на ПТП от 21.07.2021 г., причинено при управление на автомобил, който не притежава активна застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 01.12.2021 г. до окончателното ѝ изплащане и сумата в размер на 25 000 лв. (двадесет и пет хиляди лева), представляваща обезщетение за причинените неимуществени вреди, изразяващи се за претърпени неимуществени вреди под формата на понесени болки и страдания, вследствие на ПТП от 21.07.2021 г., причинено при управление на автомобил, който не притежава активна застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 01.12.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за неимуществени вреди за разликата над 25 000 лв. (двадесет и пет хиляди лева) до 80 000 лв. (осемдесет хиляди лева) като неоснователен.

ОСЪЖДА „ГФ“, ЕИК *****, с адрес: гр. С., ул. „Г.И.“ № 2, ет. 4 да заплати на А. В. З., ЕГН *****, с адрес: гр. Р., ж.к. „И.“ № 6, вх. Б, ет. 3, ап. 9, сторените по делото разноски, съобразно уважената част от исковете в размер на 1305,69 лв. (хиляда триста и пет лева и шестдесет и девет стотинки).

ОСЪЖДА А. В. З., ЕГН *****, с адрес: гр. Р., ж.к. „И.“ № 6, вх. Б, ет. 3, ап. 9, да заплати на „ГФ“, ЕИК *****, с адрес: гр. С., ул. „Г.И.“ № 2, ет. 4 сторените по делото разноски, съобразно отхвърлената част от иска в размер на 630,03 лв. (шестстотин и тридесет лева и три стотинки).

ОСЪЖДА „ГФ“, ЕИК *****, с адрес: гр. С., ул. „Г.И.“ № 2, ет. 4 да заплати на адв. Я. Д. Д. от САК, ЕГН *****, адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие на осн. чл. 38, ал.1, т. 2 от Закона за адвокатурата в размер на 2226,32 лв. (две хиляди двеста двадесет и шест лева и тридесет и две стотинки).

Решението е постановено с участието на третото лице помагач Т. В. К. на страната на ответника „ГФ“.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Б.: _____